

**PAWILON
POLSKI
W WENECJI**

Dolina Krzemowa

Marcin Kuropatwa

Fragment dokumentacji złożonej do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 19 Międzynarodowej Wystawie Architektury
w Wenecji w 2025 r.

KONCEPCJA WYSTAWY

Tytuł: Dolina Krzemowa

Opis syntetyczny: Założeniem instalacji jest ukazanie relatywności czasu i „osiągnięć” ludzkości na naszej planecie. Bez wnikania się w procesy odkryć cywilizacyjnych ludzkości, chcemy ukazać nasz postęp technologiczny z perspektywy czasowej Ziemi, dla której nadal nie wyszliśmy z epoki „kamienia łupanego”. Instalacja przyjęła formę „Elektronicznych wykopalisk”, bowiem wciąż, mimo coraz doskonalszych narzędzi i technologii, czerpiemy i wyczerpujemy zasoby by uniezależnić się od NATURY. Rudy miedzi, cyny, wolfranu, ołowiu, żelaza, wapń, granit, mika te i wiele innych składników Ziemi możemy odnaleźć w sprzętach domowych, laptopach, samolotach, sondach kosmicznych etc... Naszym przesłaniem poprzez tę instalację jest zwrócenie uwagi na fakt, że nieustanne czerpanie prowadzi logicznie do WYCZERPANIA nie tylko surowców, ale całej NATURY. Dlatego tak ważnym dla nas wyznacznikiem jest ukazanie, że w tym pędzie do „opuszczenia planety” możemy jeszcze przekierować wektor i odkrytą technologię skupić na oddawaniu, bowiem paradoksalnie dzięki niej zachowanie balansu jest wciąż możliwe. Technologia w służbie NATURZE nie wyklucza dalszego rozwoju.

Instalacja została zatem pomyślana jako swoiste wyjście z płyty scalonej do jej PODSTAWY ISTNIENIA (minerały, rudy, kamienie) i przyjrzenie się alternatywnym scenariuszom dalszego losu naszej planety, bo wciąż mamy szansę na naturalnie piękne życie. Podstawowym jej instalacji stał się wapień, który jako skała osadowa, powstająca w wyniku nagromadzenia węglanowych szczątków zwierząt na dnie morskich lub śródlądowych zbiorników wodnych zachowuje w swojej strukturze skamieliny minionych stworzeń, zamieszkujących ziemię dziesiątki milionów lat temu. Wyróżniając się pięknem barwy i struktury staje się także w wymiarze symbolicznym i estetycznym kapsułą czasu i tłem dla prezentowanych minerałów. Pawilon przywodzić ma na myśl stanowisko archeologiczne. Ścieżka zwiedzania wiedzie wśród wapieni, posiada siedem stanowisk, w których wyeksponowano minerały ważne dla współczesnego przemysłu oraz rozwoju technologicznego. Na jej końcu wyodrębniono sześcienny blok sali projekcyjnej, która staje się platformą dyskusji, przestrzenią, w której wyświetlane będą propozycje rozwiązań dla przemysłu, architektury, urbanistyki zaproponowane przez zaproszonych do wymiany myśli architektów, projektantów, klimatologów, socjologów. To miejsce, w którym także każdy ze zwiedzających będzie mógł w trakcie rozmowy ze sztuczną inteligencją wygenerować na ekranie sali obrazy przyszłości, skorzystać z jej podpowiedzi i wizji w analizie możliwych dróg rozwoju lub upadku ludzkości.

„Rozwój technologii zakłóca równowagę naszego świata i nic nie uratuje nas, jeśli ze zrozumienia tego stanu rzeczy nie wyciągniemy praktycznych wniosków”.

Stanisław Lem, *Głos Pana*

EXHIBITION CONCEPT

Title: Silicon Valley

Synthetic description: The aim of the installation is to show the relativity of time and the "achievements" of humanity on our planet. Without getting involved in the processes of civilizational discoveries of humanity, we want to show our technological progress from the time perspective of the Earth, for which we have still not come out of the "split stone" era. The installation took the form of "Electronic excavations", because despite increasingly perfect tools and technologies, we still draw and exhaust resources to become independent from NATURE. Copper, tin, tungsten, lead, iron, calcium, granite, mica and many other components of the Earth can be found in home appliances, laptops, aircraft, space probes, etc... Our message through this installation is to draw attention to the fact that continuous extraction logically leads to the DEPLETION of not only raw materials, but the whole NATURE. That is why it is so important for us to show that in this rush to "leave the planet" we can still redirect the vector and focus the discovered technology on giving, because paradoxically, thanks to it, maintaining balance is still possible. Technology in the service of NATURE does not preclude further development.

The installation was therefore conceived as a kind of exit from the integrated board to its BASIS OF EXISTENCE (minerals, ores, stones) and looking at alternative scenarios for the further fate of our planet, because we still have a chance for a naturally beautiful life. The basic building block of the installation has become limestone, which as a sedimentary rock, formed because of the accumulation of carbonate animal remains on the bottom of marine or inland water reservoirs, preserves in its structure the fossils of past creatures inhabiting the earth tens of millions of years ago. Distinguished by the beauty of color and structure, it also becomes a time capsule in a symbolic and aesthetic dimension and background for the presented minerals. The pavilion suggests an archaeological site. The path of sightseeing leads among limestones, it has seven sites in which minerals important for modern industry and technological development are exposed. At the end, a cubic block of the projection room was separated, which becomes a platform for discussion, a space in which proposals for solutions for industry, architecture, urban planning proposed by architects, designers, climatologists, sociologists invited to exchange ideas will be displayed. The visitors will also be able to generate images of the future on the screen of the room during a conversation with AI, use its hints and visions in the analysis of possible paths of development or fall of humanity.

"The development of technology disrupts the balance of our world, and nothing will save us if we do not draw practical conclusions from understanding this state of affairs".

Stanisław Lem, *Głos Pana*